Rõmo kitus.

Rõõm on üllewelt meil' antud
Ja ei touse patto seest:
Waggal' on ta seltsiks jänud,
Ka=ub õälatte eest.
Wallatus ja joma=ello,
Kõrkus, laiskus, kawwalus
Walletawad meile rõmo,
Nendest siggib tüddinus.

Sellepärrast, innimessed,
Tulge, tulge kuulma meid!
Meie õppetame teid
Rõmud tundma, mis on selged.

1.

Rõõm! sa taewa ello sedde,
Taewa tüttar olled sa!
Tundes sinno maggust wägge
Kulutan so kitust ma.
Sinna kergitad keid waewad
Kerjajal' ja kunningal' —
Waesed Würsti wennaks sawad
Sinno pehme tiiva al.

Keik ma=ilma innimessed!
Kät ja suud teil' keikidel'.
Wennad! wist seäl üllewel
On üks armas Jssa asset.

2.

Kellel' sedda õnneks antud
Sõbraks olla sõbrale,
Kes on kalli naese sanud,
Meie seltsi tulgo se,
Kui ka ühhe aino hinge
Tal woib ommaks arwata!

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1814. lk. 22